

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C145 – BRU8**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 4 maart 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aangekondigde acties met de bedoeling van het oprichten van een eigen pendelbus voor personeelsleden van het Universitair Ziekenhuis Brussel	3
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanpak van knelpuntberoepen in Brussel en het initiatief ‘Plug-in Brussel’	5
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de door de minister geformuleerde stellingen inzake het Nederlandstalige jeugdbeleid in Brussel	
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over zijn beleidsplannen omtrent het jeugdwerk in Brussel	8

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaecker

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aangekondigde acties met de bedoeling van het oprichten van een eigen pendelbus voor personeelsleden van het Universitair Ziekenhuis Brussel

De voorzitter: Collega's, ook de heer Van Der Taelen had een vraag om uitleg ingediend over dit onderwerp, maar hij kan er vandaag helaas niet bij zijn. Ik heb echter begrepen dat de heer Gatz zijn vragen zal overnemen. Beiden hebben het over hetzelfde onderwerp.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, ik zal dat inderdaad doen. Het is misschien niet zo gebruikelijk, maar aangezien onze vragen zo gelijk sporen, lijkt het me niet zo moeilijk om de vragen van de heer Van Der Taelen aan minister Smet voor te leggen.

We hebben de discussie enkele maanden geleden al eens gehad. Ik stelde toen de vraag of het mogelijk was daar een pendelbus in te leggen, gelet op het toch niet onaardig aantal personeelsleden op het Universitair Ziekenhuis Brussel. Men spreekt van om en bij de 3000 mensen, waarvan een groot deel uit de Rand komt, sommigen met de auto maar anderen met de NMBS, en dan de grote berg op van het station naar het UZ.

Minister, u hebt toen gezegd dat u dat ging onderzoeken. Ik had u eerst een brief geschreven en heb toen ook een vraag gesteld omdat ik vond dat het niet echt vooruitging. We hebben vooropgesteld dat we tegen het einde van 2009 moesten weten of het nu al dan niet kon. Ik hoorde er niet genoeg meer van. Daarom heb ik mij veroorloofd de stand van zaken nog eens op te vragen.

Ondertussen begrijp ik dat er een aantal zaken in beweging zijn en dat u zelf minstens een opening hebt gemaakt om het probleem op te lossen. U hebt dat gedaan samen met onder andere de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB) en het ziekenhuis. Nu zou ik graag van u horen welke vooruitgang er al is geboekt.

Ik leg hierbij vooral de nadruk op het feit dat u zelf een aantal mogelijkheden van financiële ondersteuning naar voren hebt geschoven. Maar zijn er ook al contacten geweest? Of hebt u enkel als minister stelling ingenomen, waarbij u zegt wat u doet en dat de anderen nu maar uit hun kot moeten komen? Ik vraag naar de aanpak. Wordt er binnenkort rond de tafel gezeten? Worden er een aantal zaken per mail of via de pers uitgewisseld? We zouden graag tot een oplossing komen.

Ik heb hiermee mijn voornaamste vragen gesteld. De vragen van de heer Van Der Taelen voeg ik er volledigheidshalve aan toe. Het leeft bij het personeel van het UZ. Ook de vakbonden en dergelijke zijn ermee bezig. Blijkbaar circuleert er een petitie. Mijn collega vroeg mij uitdrukkelijk om aan u te vragen of u die petitie hebt ontvangen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik onderschrijf de vraag van de heren Gatz en Van Der Taelen. De moeilijke bereikbaarheid van het UZ is al lang bekend. Ik weet in dit verband ook dat de Brusselse minister van Mobiliteit recent werd gecontacteerd door onze minister Smet en dat vanuit die hoek ook absoluut de bereidwilligheid bestaat om samen naar een oplossing te zoeken. Ik hoop dus dat wij samen met het ziekenhuis, Vlaanderen en Brussel eindelijk vooruitgang kunnen boeken in dit dossier, dat al lang aansleept.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik kan hier ook relatief kort over zijn omdat we hier al over gesproken hebben. Ik heb toen ook heel duidelijk gezegd dat dit de bevoegdheid is van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het organiseren van het openbaar vervoer is in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de zaak van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Die

pendelbus is op zich geen geregeld openbaar vervoer: het is specifiek vervoer tussen een station en een werkplaats. Wij waren het in deze commissie eens dat, omwille van het strategische belang van het Nederlandstalige ziekenhuis voor Brussel en voor het Pajottenland en nog ruimer, het belangrijk is dat mensen toch kunnen genieten van een regeling die vergelijkbaar is met het Pendelfonds, want dat heeft de bal aan het rollen gebracht.

Ik ging ervan uit dat men dat wist. Men heeft het initiatief genomen. U herinnert zich dat ik hier ook heb gezegd dat het Brusselfonds één derde zou betalen en dat het dan ook logisch is dat de werkgever, hier het UZ, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de MIVB kunnen bijdragen. Omdat er geen schot in de zaak kwam en ik vanuit Brussel geen signalen kreeg dat er iets gebeurde, heb ik op 12 februari 2010 een brief gestuurd naar mevrouw Grouwels, naar de heer Alain Flausch, directeur-generaal van de MIVB, en naar de heren Noppen en Vandenbussche, beheerders van het UZ. Ik schreef hun dat ik dat aanbod naar aanleiding van een bespreking hier had gedaan. Ik merk dat daar in de praktijk geen schot in komt. Mag ik u vragen om een initiatief te nemen? Kunnen we eens rond de tafel gaan zitten om daarover eens te praten?

Ik heb twee dagen geleden van mevrouw Grouwels een brief gekregen. Die brief is een beetje merkwaardig. Zij zegt dat zij mijn brief heeft ontvangen, en dat is heel goed, maar ook dat er op dit moment al een verbinding is tussen het station van Jette en het UZ. Lijn 53 van de MIVB heeft een frequentie van 12 minuten, en van 20 minuten in de daluren. Het is evident, schrijft mevrouw Grouwels, dat om de frequentie van deze lijn tussen het UZ en het station van Jette te verhogen, rekening moet worden gehouden met het feit dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nu al voor twee derden financiert: één derde uit eigen middelen en één derde door de MIVB. Zij stelt voor om de frequentie van deze buslijn te verhogen. Maar daarover gaat het natuurlijk niet. Die bus bestaat inderdaad, maar hij stopt op wel tien of twaalf haltes. De mensen daar vragen een specifieke verbinding. Bovendien kan ik ook niet tussenkomen om buslijn 53 te financieren, want dan zou de Vlaamse Gemeenschap een Brusselse gewestbevoegdheid betalen, en dat is niet onmiddellijk iets wat we moeten doen.

Ik ga nu mevrouw Grouwels een brief terugsturen om haar te vragen dat we dat eens zouden uitpraten en dat we eens alle opties bekijken. Dan zouden we meteen kunnen zien hoe dat zit met die tramlijn. Het is ook niet zo duidelijk of de verbinding tussen Simonis en het UZ tot Houba de Strooper wordt voortgezet. Ook die vraag is nog niet opgelost en ik weet ook daar niet wat ermee zal gebeuren. Ik zal mevrouw Grouwels zeggen dat dit niet is wat er door het UZ is gevraagd en ook niet door mijzelf en mijn collega's in het Vlaams Parlement. Het gaat niet om het verhogen van de frequentie van buslijn 53, we vragen een aparte pendeldienst in de ochtend- en avonduren, wanneer er behoefte aan is.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Dank u, minister. Er werd 4 maanden geleden een belangrijke opening gemaakt. Dat is vandaag concreter. Nu moet er inderdaad rond de tafel worden gezeten. De briefwisseling moet nu wat worden gedimd, nu moet er voor een oplossing worden gezorgd. U gaf zelf al een bepaalde verdeelsleutel aan. U schuift één derde naar voren als een mogelijke piste. Dat was 4 maanden geleden nog niet zo. Ik neem aan dat u globaal al een idee hebt van wat dit kan kosten. Of toch approximatief, zodat het concreet genoeg wordt om tot dat soort gesprekken over te gaan.

Minister Pascal Smet: Ik heb beloofd om één derde te geven. Het gaat nu ook weer niet om een gigantische kost. Mevrouw Grouwels zei dat er niet genoeg bussen zijn. Er zijn wel voldoende bussen, dat is niet het probleem. Laat ons gewoon samenzitten.

De heer Sven Gatz: De rol van de wetgevende macht is hier uitgespeeld; het is nu aan de uitvoerende macht.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Aansluitend bij dit antwoord wijs ik op het antwoord dat ik kreeg van minister Crevits op een schriftelijke vraag van oktober over heel de mobiliteitsproblematiek van het UZ. Zij beklemtoonde dat er met betrekking tot de opritten nog geen contacten waren. Die kwestie past in de START-projecten en het overleg met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Inzake openbaar vervoer zei minister Crevits min of meer hetzelfde als wat u, minister, hier vertelt: er zijn nog geen echte contacten.

Wat het Pendelfonds betreft, en dat is interessant om te vermelden in het antwoord, zegt minister Crevits mij dat het decreet bepaalt dat niet alleen bedrijven die in Vlaanderen gevestigd zijn, projectvoorstellen kunnen indienen. Het UZ Brussel zou dit dus ook kunnen doen. Ik weet niet in welke mate het dat al heeft gedaan. Misschien kunnen zij toch rekening houden met deze tip. Dat is toch de concrete vraag hier, of niet?

Minister Pascal Smet: Ik denk dat dit niet kan omdat het georganiseerd wordt op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest: van het station van Jette naar het ziekenhuis. Als het station in Vlaanderen zou liggen, dan had het Pendelfonds wel in aanmerking kunnen komen omdat er dan een aanknopingspunt in Vlaanderen was. Omdat zowel het vertrek als de aankomst in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ligt, is het niet van toepassing.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aanpak van knelpuntheroepen in Brussel en het initiatief ‘Plug-in Brussel’

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, in het kader van ‘Brussel, stad van studenten’ werd tweemaal de activiteit ‘Plug-in Brussel’ georganiseerd. Dat is eigenlijk een Brusseldag voor afstuderenden in knelpuntheroepen, zoals afstuderende verplegers of verpleegsters en leerkrachten. De bedoeling is om hen aan te sporen om te komen werken en eventueel zelfs te komen wonen in onze hoofdstad. Deze eendagshappening bestond uit een stadsspel, getuigenissen enzovoort.

Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag over de evaluatie van ‘Plug-In Brussel’ en de toekomst van dit evenement liet u weten dat dit in 2009 niet werd georganiseerd, ik citeer: “op basis van de evaluatie van de tweede editie (gevoed door de studenten en docenten de dag zelf en gespreksmiddagen met opleidingsverantwoordelijken van de hogescholen achteraf)”. U zegt in uw antwoord – en ik kan me daar volledig in vinden – dat er twijfel rees of ‘Plug-in Brussel’ inhoudelijk voldoende zou toevoegen aan het bestaande informatieaanbod, aangezien enerzijds Brussel als werkterrein steeds meer aandacht kreeg binnen de opleidingen en anderzijds de hogescholen zelf Brussel meer promoten als aantrekkelijke werkplaats dan vroeger. Voor de opleidingen in de medische sector bijvoorbeeld is er het project ‘H-team’: verplegers van verschillende Brusselse ziekenhuizen promoten hun beroep in Vlaamse secundaire scholen in Brussel en de Rand.

Dat zijn allemaal goede initiatieven. U had ten tijde van het antwoord op mijn schriftelijke vraag echter nog geen gesprekken gevoerd met de opleidingsverantwoordelijken van de betrokken opleidingen over de manier waarop de doelstelling om Brussel te promoten als werkplaats voor afgestudeerden, het best kan worden gerealiseerd. Dat is natuurlijk een heikele opdracht en allesbehalve evident. Ik vind het goed dat daarover wordt gesproken en dat de minister daarbij betrokken zou worden. U had daarom ook nog geen beslissing genomen over het voortbestaan van het evenement ‘Plug-in Brussel’. Er werd wel beslist dat het Vlaams Overlegplatform Hoger Onderwijs Brussel (VLOPHOB) een gezamenlijke communicatiestrategie zal uittekenen voor het Vlaams-Brussels hoger onderwijs bij laatstejaarsleerlingen secundair onderwijs. Dat stelt u ook in uw antwoord.

Ik heb daarover een aantal vragen. ‘Plug-in Brussel’ is maar een aanleiding om mijn vragen te stellen, want het punt is natuurlijk de invulling van knelpuntberoepen en de wijze waarop we daarop kunnen inspelen met de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. Het is een terugkerend onderwerp, maar het is zo belangrijk dat het wel nuttig is om er af en toe een gesprek over te hebben.

Hebt u het gesprek met de opleidingsverantwoordelijken om Brussel te promoten als werkplaats voor afgestudeerden al opgestart? Met welke opleidingsverantwoordelijken hebt u een gesprek? Wat bespreekt u in dit overleg? Hebt u al een beslissing genomen om ‘Plug-In Brussel’ te hernemen, al dan niet in een ander concept? Zo ja, kunt u dit verder toelichten? Kunt u een stand van zaken geven over de communicatiestrategie van het VLOPHOB? Zit er daar al duidelijkheid in: met welke actoren zal die strategie uitgebouwd worden? Wordt de VGC hierbij betrokken? Hoe ziet de strategie er eigenlijk uit? VLOPHOB kan eigenlijk een belangrijke actor worden, natuurlijk rekening houdend met het feit dat bij de laatste begroting 1 miljoen euro werkingsmiddelen geschrapt werden bij VLOPHOB. Heeft dat een implicatie op de rol die VLOPHOB kan spelen of krijgen ze hiervoor extra middelen?

Verder vraag ik me af of u al een zicht hebt op de aanpak van het lerarentekort, in het bijzonder in Brussel. Dat is een punt dat ons al een hele tijd bezighoudt. Ik weet dat u daarmee bezig bent en dat u een aantal denksporen, zoals de Brusselpremie, niet wenst te volgen. Is er ondertussen al klaarheid over eventuele andere denksporen? Kunt u een overzicht geven van de maatregelen die u al hebt genomen in het kader van het vraagstuk van de invulling van andere knelpuntberoepen in Brussel? Veel van die beroepen situeren zich in de medische sector. Dat is dus eigenlijk een vraag naar de stand van zaken.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik heb nog geen overleg gehad met de opleidingsverantwoordelijken van de betrokken opleidingen hoe we de doelstelling om Brussel te promoten als werkplaats voor afgestudeerden het best kunnen realiseren. Er is dan ook nog geen eindbeslissing ter zake genomen. Ik herhaal nog eens waarop u zelf al allusie hebt gemaakt, namelijk dat er door Onthaal en Promotie Brussel (OPB) en het aangestelde communicatiebureau vier gespreksmiddagen zijn georganiseerd met de opleidingsverantwoordelijken van de hogescholen over de gehaalde doelstellingen en over de toekomst van het initiatief. Er werd toen al aangegeven dat er ernstige vragen waren over de inhoudelijke meerwaarde van het evenement. Ik wacht nog op de concrete invulling. Ik heb nog geen plan gekregen van wat het Vlaams Overlegplatform over onderwijs in Brussel met betrekking tot het onthaalbeleid en de communicatiestrategie naar laatstejaarsleerlingen gaat voorstellen. Ik moet wachten tot ze me dat geven.

De vermindering van 2 naar 1 miljoen euro was een budgettaire operatie in die zin dat het werkingsjaar werd afgestemd op het kalenderjaar, en dat er eigenlijk niet minder geld wordt gegeven. Er is in 1 miljoen euro voorzien voor 2010 en in 2009 heeft men 2 miljoen euro gekregen voor een halfjaar. Men heeft met andere woorden toch voldoende geld en aangezien het juist een van de opdrachten van VLOPHOB is om een gezamenlijke communicatiestrategie uit te werken, moet er ook niet in bijkomende middelen worden voorzien. Dat is juist wat VLOPHOB moet doen. Op dat vlak is er geen probleem.

Wat het lerarentekort betreft, hebben we al verkennende gesprekken met de vakbonden gehad. We hebben uitdrukkelijk gesteld dat we dat moeten inpassen in de lerarenloopbaan-problematiek in de grootsteden in het algemeen en in Brussel in het bijzonder. Dat gesprek zal opgestart worden. We geven nu wel eerst prioriteit aan onderhandelingen met de vakbonden over Onderwijsdecreet XX, dan over de cao en dan zullen we beginnen met de hele problematiek van de lerarenloopbaan. U weet dat het mijn bedoeling is om over 2 jaar tot een pact voor de komende 10 jaar te komen, waar onder andere ook Brussel in wordt opgenomen. U weet dat heel de regeling over de Brusselpremie bij de vakbonden toch

bijzonder gevoelig lag. Daarover zijn heel veel vragen gesteld. Dat debat loont en is in een informele fase opgestart. Het zal na de zomer formeler voortgezet worden.

Voor de concrete maatregelen verwijs ik naar mijn antwoord op uw schriftelijke vraag van oktober 2009. Ik denk dat daar alle concrete initiatieven opgesomd staan.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik heb eigenlijk niet goed begrepen wat er nu gebeurt met ‘Plug-In Brussel’. Is daar nu een beslissing over genomen?

Minister Pascal Smet: Daar is nog geen beslissing over genomen.

De heer Paul Delva: Dat is dus hangende. Ik weet dat alles wat te maken heeft met knelpuntberoepen, ingewikkeld is en dat het niet altijd gemakkelijk is om op voorhand resultaten van een bepaalde actie af te wegen. Ik vond het persoonlijk wel een goed initiatief. Er waren vele honderden mensen in geïnteresseerd en het was een van de weinige echt tastbare dingen op het terrein. Ik begrijp dat het in vraag gesteld wordt. Alles moet in vraag worden gesteld en geëvalueerd. Ik hoop dat, als de beslissing genomen wordt om het niet meer te organiseren, men daar echt wel gegronde redenen voor heeft.

Minister, hebt u in verband met de specifieke aanpak van het lerarentekort in Brussel een tijdsplan van 2 jaar naar voren geschoven? Is dat wat u bedoelt?

Minister Pascal Smet: We zullen zien of voordien nog iets kan gebeuren. Het is de bedoeling het globale pact binnen 2 jaar af te werken. We moeten iets specifiek voor Brussel en voor de andere grootsteden doen. De problematiek beperkt zich niet tot Brussel. We zullen dat in de loop van de komende weken en maanden zien. Als we iedereen willen meekrijgen, lijkt het me belangrijk dit een plaats in het loopbaanpact te geven. We moeten in een kader voorzien. Dat betekent niet dat alles op de uitvoering van een nog af te sluiten globale pact moet wachten. Dat is iets heel anders. Ik wil me hier vandaag niet op vastpinnen. Het is belangrijk over een kader te beschikken.

De heer Paul Delva: Ik neem akte van de termijn van 2 jaar. Ik hoop dat we voordien al een aantal concretere elementen in handen krijgen. We weten dat het lerarentekort zich niet enkel in Brussel manifesteert. Er is ook een tekort in de andere steden en zelfs in een aantal plattelandstreken. Het tekort is schrijnend. Ik hoop dat we hier snel werk van kunnen maken.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Gaat het om een promotiecampagne in de Vlaamse secundaire scholen in Brussel en in de Vlaamse Rand? Is het de bedoeling de laatstejaarsleerlingen te vertellen dat ze voor het beroep van leraar in Brussel moeten kiezen? Wat is eigenlijk de bedoeling? Ik ben niet mee. Is ‘Plug-in Brussel’ een campagne in de hogescholen waar de opleidingen tot verpleger of onderwijzer worden gegeven? Worden daar de mogelijkheden in Brussel naar voren gebracht?

De heer Paul Delva: ‘Plug-in Brussel’ richt zich tot afstuderenden in het hoger onderwijs. Het gaat om de knelpuntberoepen, zoals verpleger en leerkracht. Dat heeft natuurlijk het nadeel dat het om een eendagsevenement gaat. We proberen Brussel gedurende een dag als een interessante werkplaats te promoten. Het gaat om mensen die bepaalde studies volgen en daar hun beroep van kunnen maken.

Minister Pascal Smet: We moeten nog een vraag beantwoorden. Er zijn mensen die in Brussel hebben gestudeerd en die na hun studies nog niet beseffen dat Brussel een aantrekkelijke woon-, uitgaans- en werkstad is. Wat zal een campagne met een foldertje hier wezenlijk aan veranderen? We kunnen mensen oproepen om hier te komen studeren. Ditmaal gaat het echter om mensen die hier studeren. We voeren campagne om hen te vertellen hoe goed het in Brussel is. Als ze hier al jaren hebben gestudeerd en verbleven, zouden ze al overtuigd moeten zijn. Dit is een van de existentiële vragen die we moeten beantwoorden.

Wat is op dat ogenblik de toegevoegde waarde van die campagne? Mensen die hier studeren, vinden het hier vaak interessant en besluiten vaak te blijven. Dat is de normale gang van zaken. Zo gebeurt het op veel plaatsen in Vlaanderen. *(Opmerkingen van de heer Willy Segers)*

De voorzitter: Mevrouw Brussel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brussel: Ik wil dit even nuanceren en tegelijkertijd een optimistische noot toevoegen. Brussel is zo divers dat sommige studenten misschien niet al het goede hebben gezien. Misschien hebben ze hier niet op kot gezeten. Er zijn verschillende redenen waarom studenten blijven of plots weer vertrekken. Persoonlijk ben ik na mijn studies gebleven omdat hier veel te beleven valt. Het kan echter nuttig zijn op de kansen op werk te wijzen. Jongeren hebben daar niet altijd een idee van. Ze krijgen langs alle kanten informatie. Niet alle informatiekanaalen zijn even betrouwbaar. Op jonge leeftijd kiezen mensen niet steeds voor het betrouwbaarste informatiekanaal. Als er knelpuntberoepen zijn, is het goed dat de Vlaamse overheid hierover communiceert. We moeten op dit vlak optimistisch zijn. We moeten natuurlijk ook rationeel zijn. Dat klopt. We mogen ons optimisme echter niet verliezen. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik ken niet alle technieken die verband houden met dit project. Ik neem aan dat het om een terecht initiatief gaat. Los van de evaluatie van dit project, wil ik echter nog een algemene bedenking over de promotie van knelpuntberoepen maken. Ik hoop uiteraard dat dit punt binnen de kortste keren op de agenda terechtkomt. Aangezien ik zelf gedurende 20 jaar in een Brusselse hogeschool actief ben geweest, kan ik uit eigen ervaring getuigen. Ik ken ook de ervaringen van de andere Brusselse hogescholen.

Dit aspect vormt geen onbelangrijk onderdeel van de wervingscampagne voor nieuwe studenten. Het is de bedoeling mensen uit Brussel, uit de Vlaamse Rand of zelfs uit heel Vlaanderen aan te trekken. We moeten hen erop wijzen dat Brussel afgestudeerden heel wat te bieden heeft. Mijn vraag heeft natuurlijk meer betrekking op het beleidsdomein Onderwijs. De Vlaamse overheid zou een ondersteunende campagne kunnen opzetten. Dit zou minstens vanuit Brussel moeten gebeuren.

Destijds was er een wervende samenwerking van het hoger onderwijs in Brussel. Toen werden in dat verband infodagen georganiseerd. Nu zijn dat Brabantse infodagen, die in Leuven plaatsvinden. De scholen rond Brussel trekken voor hun informatie naar Haasrode, in de buurt van Leuven. Daar moeten we eens over nadenken. Dat zou in de discussies over de promotie van Brussel aan bod moeten komen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de door de minister geformuleerde stellingen inzake het Nederlandstalige jeugdbeleid in Brussel

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over zijn beleidsplannen omtrent het jeugdwerk in Brussel

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, op het recente Jong en Energiek Toekomstcongres (JET-congres) van het Steunpunt Jeugd in Antwerpen heeft de minister de idee geopperd Franstalige jeugdverenigingen te subsidiëren. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Hij heeft gesproken over het sluiten van een akkoord over het jeugdbeleid met de Franse Gemeenschap. Ik ben van mening dat Brussel bij een samenwerking tussen alle actoren gebaat is. Dit geldt ook voor het jeugdbeleid. De rol van en de samenwerking met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) met betrekking tot het Vlaams jeugdbeleid lijken me vanzelfsprekend. In het Vlaams regeerakkoord staat te lezen dat de VGC de prioritaire partner van de Vlaamse Regering is en blijft.

De idee de werking van een aantal Franstalige jeugdverenigingen in Brussel te subsidiëren, kan een aantal vragen oproepen. De leidraad van de Vlaamse overheid en van de VGC is tot nu toe steeds geweest dat we volop willen investeren in Nederlandstalige jeugdwerkingen die ook Franstalige en anderstalige jongeren opvangen en hen op een spontane, vlotte wijze met het Nederlands in contact brengen. Daarbij willen we in de eerste plaats voorrang geven aan jeugdwerkingen die zich tot kinderen uit het Nederlandstalig onderwijs richten. Op die manier stimuleren we de taalverwerving.

De filosofie is duidelijk. De noden zijn in Brussel geweldig groot. Dit geldt ook voor de jeugdwerkingen. De middelen zijn beperkt. We moeten die middelen ergens in investeren. Tot nu toe ligt de lijn zoals ik ze net heb geschetst.

Ik wil hier ook naar de beleidsnota van de minister verwijzen. Hij stelt hierin het volgende: “Met de Franstalige minister van Jeugd neem ik het initiatief om samen een effectief jeugdbeleidsplan te ontwikkelen op maat van de Brusselse jeugd. Een breed overleg met alle betrokkenen gaat daaraan vooraf.”

Minister, hebt u dat brede overleg al opgestart? Hebt u in dit verband een tijdsplan? Hebt u al contact gehad met uw Franstalige collega? Bent u al ver gevorderd? Kunt u toelichten wat u met de subsidiëring van de Franstalige jeugdverenigingen bedoelt? Hoe past dit in de uitvoering van de beleidsnota?

Tot slot zou ik nog een achterliggende vraag willen stellen. Het gaat om een idee die u als minister van Onderwijs hebt geopperd. Ik weet niet of we hier een parallel kunnen trekken. Ik spreek me ook niet over de opportuniteit uit. Maar u wilde het Franstalig onderwijs voorstellen om wat bij te springen in de organisatie van de taallessen Nederlands. Tenminste, u zou proberen het Franstalig onderwijs te helpen om leerlingen op te leiden tot tweetalige inwoners van Brussel. U zou middelen voorstellen voor het Franstalig onderwijs om ervoor te zorgen dat we tot betere resultaten zouden komen. Is dat hetzelfde idee dat u hier poneert? Ligt het in het verlengde daarvan? Is het een algemene filosofie? Het zou interessant zijn om hierop door te gaan, maar wat bedoelt u daar juist mee?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, u had het over het subsidiëren van tweetalige ateliers. Hoe ziet u dat juist? Gaat het om Nederlands en Frans, of om andere talen? Over welke termijnen en budgetten praten we? Hoe ziet u de promotie van het Nederlands in Franstalige jeugdverenigingen concreet? Welke middelen zult u daarvoor uittrekken? Bent u van plan om ruimte te laten voor de promotie van het Frans in Nederlandstalige jeugdverenigingen? Zo ja, kunt u ons een concreet kader schetsen? Over welke jeugdverenigingen gaat het dan? Wat bedoelt de jeugdsector concreet met een toekomstakkoord dat op het congres ter sprake kwam? Wat is uw standpunt hierover?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Minister, de mouwen vallen uit mijn jas, alleen al bij het horen van de vragen. Ik ga met u akkoord dat overleg iets anders is in verband met onderwijs. Maar wanneer men synergieën van jeugdverenigingen met Franstaligen in Brussel wil opstarten, dan vraag ik me af op welke planeet we leven. Een vraag van de heer Segers gaat over de promotie van het Nederlands in Franstalige jeugdverenigingen. U moet me eens uitleggen hoe u dat concreet ziet.

Minister, u bent collegelid geweest van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en minister van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik hoop niet dat uw antwoorden de richting uitgaan van een activering van bepaalde componenten van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) in verband met deze materies, met Onderwijs en met Jeugd. De GGC is in Brussel alleen geactiveerd in verband met Welzijn, en dat is geen groot succesverhaal. Overleg is één zaak, maar men kan het ook structureel inbedden in de GGC. Er zijn mogelijkheden tot activering van de GGC. Is het mogelijk om een incentive te geven aan de VGC? Volgens mij zou dat totaal aberrant zijn in het geheel.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mij is niet duidelijk wat men bedoelt met subsidiëring van jeugdverenigingen zoals scouts, chiro of wat ook. Als het gaat over taal, zijn er dan begeleiders die taalcursussen geven? Moeten we Franstalige jeugdverenigingen subsidiëren om meer Nederlands te spreken? Is die subsidie gekoppeld aan een taalvereiste? Ik zie echt niet in wat er wordt bedoeld met deze vraag. Wat hebt u gezegd op het JET-congres van het Steunpunt Jeugd?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Op het JET-congres in februari heb ik enkele beschouwingen gegeven. Brussel was toen heel actueel en aangezien er een lid van de koninklijke familie die in Brussel resideert aanwezig was, leek het belangrijk om aandacht te vragen voor die realiteit. Er zijn dingen die op dit moment gebeuren in Brussel, en dingen die niet gebeuren. Het is niet omdat ik zei dat we kunnen nagaan of we tweetaligheid kunnen subsidiëren, dat dat per se door de Vlaamse Gemeenschap moet gebeuren. Het zou door de VGC kunnen gebeuren, die dat op dit moment trouwens al doet. Ik heb pogingen ondernomen om de werkingen met maatschappelijk kwetsbare jeugd (WMKJ's) opnieuw te vernederlandsen. De heer Chabert is daarmee begonnen, hij was zelfs een beetje boos op mij omdat ik dat opnieuw heb vernederlandst. In de praktijk gaf de VGC geld aan verenigingen die in het Frans werkten. Dat was de praktijk, en nu zal dat ten dele nog zo zijn.

Toen ik Brussels minister en collegelid was, vond ik het belangrijk dat geld vanuit de Vlaamse Gemeenschap, rechtstreeks of onrechtstreeks via de VGC, diende voor het ontplooiën van Nederlandstalige activiteiten. Dat lijkt me vanzelfsprekend.

De Vlaamse Gemeenschap of de VGC is soepeler voor een vereniging. Een vereniging kan geld aanvragen bij de VGC of de Vlaamse Gemeenschap en tegelijk geld vragen bij de Franse Gemeenschap. De Franse Gemeenschap aanvaardt dat echter niet, die eist exclusiviteit Frans. Als ik het heb over het subsidiëren van tweetalige ateliers, is dat omdat ik het belangrijk vind dat Brusselse kinderen zowel in het Nederlands als in het Frans kunnen praten. Wij subsidiëren het Nederlandstalige luik, en de Franstalige activiteiten in hetzelfde atelier worden dan door de Franstaligen gesubsidieerd. We kunnen die activiteiten samen doen. Daarbij is het belangrijk dat er wordt gemeten en opgevolgd, dat die kinderen effectief Nederlands spreken op de momenten dat ze Nederlands moeten spreken.

Ik wil wijzen op een oproep onder de noemer 'NL/FR ça marche ! / dat werkt !' met de steun van het Prins Filipfonds. Jeugd en Stad heeft dat georganiseerd samen met de Fédération des maisons des jeunes en milieu populaire in 2008 om tweetalig jeugdwerk in Brussel te promoten. Op zich hoeft dat niet slecht te zijn. Dat beantwoordt aan een behoefte van mensen op het terrein. Het kan niet zijn dat het uitsluitend Franstalig is. Als je in zo'n verhaal stapt, moet het tweetalig zijn, moet het worden gemeten en opgevolgd en moeten er heel duidelijke afspraken worden gemaakt. We zien in de praktijk dat dat niet altijd evident is.

Er is nog overleg nodig met iedereen over de vraag of het mogelijk is. Ik heb een opsomming gegeven omdat in het regeerakkoord staat dat we een gezamenlijk jeugdbeleidsplan gaan opstellen voor Brussel. We zullen zien in welke richting dat zal gaan.

Ik heb daarover al tweemaal gepraat met Brussels minister Huytebroeck, een keer tussen formeel en informeel, en een keer in het kader van het Belgisch voorzitterschap. Ik zit de raad Jeugd voor, naast Onderwijs. In dat verband hebben we elkaar al gezien en is het de bedoeling om dat verder uit te werken met de VGC en met de jeugdsector.

Voor alle duidelijkheid: het is niet de jeugdsector die over een toekomstakkoord voor het jeugdbeleid in Brussel heeft gesproken. Die terminologie heb ik gebruikt. Het is belangrijk dat we vertrekken vanuit het belang van het kind, dat we het Nederlands promoten en zorgen dat het effectief wordt gebruikt.

Ik vind het een probleem dat men in Franstalige organisaties uitsluitend Frans spreekt en niets in het Nederlands doet. Moeten we ze financieren? Dat zou een mogelijkheid zijn. Men zou kunnen stellen dat we hen steunen voor de ontwikkeling van een Nederlandstalige werking. We moeten dat durven bekijken, ik zeg niet dat we dat moeten doen. Onze doelstelling moet toch zijn dat mensen tweetalig worden en ze ook Nederlands spreken. Daar zijn we het toch over eens?

Of we dat nu doen via een aparte vereniging, waar maar een heel kleine groep mensen naartoe komt, of door de bestaande verenigingen te ondersteunen met een duidelijke afspraak rond het leren van het Nederlands, zijn twee verschillende mogelijkheden. Het is een denkspoor dat we onder ogen moeten durven te zien, het is een middel om een doelstelling te bereiken. Als we onze doelstelling duidelijk maken en de wil aan de dag leggen om die te bereiken, dan moet men afwegen welke middelen het meest efficiënt zijn. Dat is de context waarin ik mijn beschouwingen heb geuit tijdens mijn korte uiteenzetting van 5 minuten, als ik me niet vergis.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Het moet een boeiend congres geweest zijn en ik begrijp dat de chauffeur van prins Filip gehaast was om er te geraken. Ik begrijp uw redenering. U hebt gelijk dat u de zaken wilt exploreren. Is dat wat u in het onderwijs wenst uit te voeren, dan op dezelfde leest geschoeid? Gaat het om dezelfde basisfilosofie? Daarover hebt u toch een aantal dingen gezegd.

Minister Pascal Smet: Wat het onderwijs betreft, heb ik alleen gezegd dat we met zijn allen eens goed moeten nadenken. Dat is 3 maanden geleden. Toen hadden we het ook over de toekomst van het Brusselse onderwijs, maar toen was het nog niet verkeerd gelopen met de aanmeldingsprocedure in Brussel. Toen had ik een voorstel in de commissie gedaan over het feit dat het belangrijk is om na te denken over hoe we in de toekomst ervoor kunnen zorgen dat deze stad effectief tweetalig kan zijn.

We moeten in het belang van het kind nadenken en rekening houden met een aantal factoren. Om een goed niveau te behouden en van een Nederlandstalig onderwijs te kunnen spreken, moeten er toch tot 30 percent Nederlandstalige kinderen zijn – dat is 8 op 24. Daar schrikken de ouders van als men zoiets zegt. De vraag is of het niet beter is dat quorum te bereiken dan uit te breiden. Is het niet beter na te denken of het niet mogelijk is om bijvoorbeeld het Franstalige onderwijs te ondersteunen voor de taallessen Nederlands?

Het ging enkel om een denkspoor. Ik heb toen gezegd dat we daarover allemaal samen moesten nadenken. Het moet ook de opdracht en de taak van een parlement kunnen zijn om daarover te reflecteren en van gedachten te wisselen, zonder dat ik aan het parlement wat dan ook zou opdragen. Het moet niet geïnterpreteerd worden als een intentie of een wil. We moeten gewoon de voor- en nadelen op een rij kunnen zetten. Dat is een belangrijke oefening. Soms moet men platgetreden paden durven te verlaten.

Het was de bedoeling dat op tafel te leggen en te exploreren. Of dit een nieuw pad is dat we moeten inslaan, is een punt waarover we samen moeten overleggen. Het was in die richting

dat ik mijn denkspoor heb voorgelegd. Ik heb dat toen ook uitdrukkelijk zo gezegd en gevraagd om na te denken over wat kan en niet kan.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik dank de minister voor zijn toelichting bij de bedenkingen die hij daar heeft geuit. We hebben de vragen ook gedeeltelijk gesteld om zijn bedoelingen te weten te komen. De uitspraken komen immers niet van mij, maar van de minister. Ik wil daarbij de heer Arckens even geruststellen. In de vraag heb ik zijn woorden herhaald. Ik was dus ook nieuwsgierig naar het antwoord.

Wij zijn niet tegen het bewandelen van nieuwe paden. Al wat kan bijdragen ter verbetering van de situatie moet mogelijk zijn. We weten allemaal hoe het soms in Brussel verloopt en hoe wettelijke paden vaak niet worden bewandeld. Alle kansen kunnen bijdragen tot een verbetering van de huidige toestand. We zijn daar zeker niet tegen.

Ik sluit mij even aan bij de bedenking van de heer Delva. Gaat u dat ook vertalen naar de onderwijscontext? Dan praten we immers over iets anders. We zouden dat graag gescheiden zien en apart behandeld, want dat is een ander verhaal.

Ik werk mij in de problematiek van Brussel in als nieuweling in deze commissie. Ik heb het decreet gezien in verband met de proeftuinen. Maar dan praten we over jeugdbeleid. Is dit niet iets dat uitgetest moet worden? En moet er niet worden nagegaan tot wat dit leidt? Stel dat we initiatieven en projecten vinden, wordt dat dan opgevolgd? Wordt dat aan weerskanten opgevolgd zoals was afgesproken? Dan praten we inderdaad over iets anders. Dan kan men zeggen dat men nieuwe paden bewandelt en dat men daar al of niet in slaagt. En dan kan men het verder uitbreiden.

Maar het mag bij voorkeur geen mengelmoesje worden van cultuur, welzijn, onderwijs, jeugd en sport. Men mag niet alles op dat pad zetten. We denken niet dat zoiets veel kans op succes heeft. En daarover zijn we in zekere mate bezorgd.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik sluit mij aan bij wat de heer Segers zegt. Het mengelmoesje waar u angst voor hebt, is terecht. Ik heb ook een vraag gesteld over de GGC.

Minister Pascal Smet: Het is niet onze bedoeling om de GGC te activeren. Dat staat ook niet in het regeerakkoord. Het was evenmin de achterliggende idee om dat via de GGC te doen toen ik mijn beschouwingen maakte. Als ik dat via de GGC had willen doen, moesten we geen gezamenlijk jeugdbeleid opstellen, want dan maakt de GGC een plan op. We hebben gesproken over een gezamenlijk plan, en dat betekent de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap samen in Brussel. Dat is dus niet aan de orde.

De heer Erik Arckens: Cocommunautair dus?

Minister Pascal Smet: De Vlaamse en de Franse Gemeenschap samen voor Brussel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■